

товаръ-тъ си и потеглихъ. Лѣсата ми плувня и плува чудесно около единъ миль. Съгледахъ само че ся отклоняваше малко отъ къдѣ странѣтъ на сушѣтъ, дѣто най-напрѣдъ приближихъ; но това мя направи да прѣмыслѣхъ че ще да е нѣкое теченіе, по което ся надѣяхъ че ще намѣрихъ нѣкое заливче или нѣкоя рѣкычка която да ми послужи като пристанище за извезваніе на товарътъ ми.

И наистинѣ видѣхъ на срещѣ си една малка разсѣлина на земѣтъ, къмъ която осѣщахъ че поточището влачеше лѣсѣтъ ми. Управяхъ ѣхъ колкото по-добрѣ можяхъ, за да слѣдува все по теченіето на поточището. Но понеже това краеморіе не бѣше ми никакъ познато, безъ малко щѣхъ още единъ пѣтъ да потѣнѣ, защото едната страна на лѣсѣтъ ми допрѣ до пѣськъ, а другата оставаше надъ водѣтъ; тѣй що товарътъ ми, като нагезаваше на възъ единѣтъ странѣ, безъ малко щѣше да ся гыврѣтне и да падне въ морето. Като ся прѣсягахъ отъ тамъ дѣто бѣхъ